

VYRŲ IŠPAŽINTIS

/ 49 /

Neseniai vienas asmuo man pasakojo Telsiuose nugirstą mamą ir dukrelės pašnekesį. Vaikas buvo nuvežtas Sutvirtinimo sakramentui ir prieš tai buvo raginamas atlikti išpažintį. Mergaitė spyrėsi, nenorėjo eiti išleškojo užuovėjos už pačios mamos:

- Ir mama eik, kad man liepi.
- Aš neturiu ko pasakoti kunigui.
- Ir aš neturiu ko jam sakyti ir neisiu. Šitas pašnekesys išidėmetinas.

Jau seniai pastebėjau, kad daugumą žmonių visiškai nebesuranda nuodėmių, nors jie jau nebepildo beveik visų Dievo įsakymų. Ir išpažinties dabar nebeinama daugelio dėl to, jie rinta sakant, kad "neturi ką pasakyti kunigui", atseit, nėra nuodėmių. Kurie dar eina, tai visas savo nuodėmes suveda į "pa-keikimą", "nepersitęgnojamą prieš valgį" ir "nesukalbejamą poterių". Ne vienas ir taip pasako: "Nieko neužmušiau, nieko nepavogiau, daugiau nuodėmių nebeatsimenu". O kai nuodėmių nėra, kam reikia ir išpažinties? Visai logiška išvada.

Bet, dėja, nuodėmių pasaulyje nesumažėja, o kas dieną daugėja. Žeign tie, kurie jas daro, jų "neturi", tai tik dėl to, kad jie jau prarado nuovoką, kas ji yra.

Aš galvoju, kaip praktiškai tokiems padėti apie savo nuodėmes sužinoti ir nutarčiau, jog bene geriausiai bus iš šios vietos papasakoti jums apie įvairias žmonių išpažintis: vyrų, moterų, vaikų, jaunuolių ir kitokių, kurios turėtų būti išvardintos jiems pasiteikancios nuodėmės ir taip juos su jomis supešindinti. Šią aiškinimąsi šien-dien ir pradėdame nuo vyrų išpažinčių.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pradėkime nuo to, ką vyrai laiko nuodėme ir sakosi išpažintyse ir eikime prie to, ko jie nesako tenai, atseit, nelaiko blogu dalyku.

Paklausęs 25 metus išpažinčių, galiu jums pasakyti, jog visos mūsų vyrų nuodėmės sutelpta maždaug į abstraktes dydžio terbeles: jų stebėtinais maža... ir eina išpažinties dešimtmetis vaikišcias, ar jų atliks pasuglys, ar sumitęs bernas, ar ženotas ir pesenės vyras, beveik be išimties visi jie tik tiek teparako: "Pakeikiau - papos, mamos neklausiau, nepersišegnojau, nekalbėjau poterių, biškį su žmona susipykau". Jeigu dar kas susipranta, kad nevedęs negali susipykti su žmona, kurios neturi, ir dėl to tokios nuodėmės nepadaro, tai belieka tik keli nususę keiksmeliai ir kasdieninis nepersišegnojimas prieš valgį. Daugiau iš jų, kaip sakoma, nei "su peštuku neišpeši". Taigi, vertinant pagal išpažintis, iššeitų, jog mūsų vyrai, imant juos nuo lopšio iki tų metų, kada jie patys jau nebepavalgo ir reikalingi auklės, kaip ir lopšyje, yra žaviausi Dievo sutvėrimai: nebent tik pati švč. Mergelė Marija tiek nuodėmių teturėjo, į kiek jie turi.

Net kai pamatai vyrus namuose, mieste gatvėse, visokie plauko valgyklose ir restoranuose, autobusuose ir visokiuose kitiuose jų vairuojamuose vežimuose, darbe ir poilsyje, mašus ir didelius, jaunos ir senus - nebesusidaro įspūdis, kad jie būtų tokie nekalti.

Kas daugiau pešasi ir mušasi? Vaikišciai, pusberniai, bernai ir visokie jau sumitę vedę ir nevedę vyrai. Kas girtuokliauja? Vyrai. Kas šeimose kelia skandalus, muša žmonas, vaikus ie net savo tėvus? Vyrai.

Kas labiausiai yra nureligiję? Vyrai. Kas verčia moteris daryti abortus, paleistuvauti, svetimotariauti, laužyti moterystės ištikimybę? Vyrai. Kas apgaudinėja mergaites? Vyrai. Ką dažniausiai pamatysime gulintį girtą pagriovyje, šlytinejantį saligatviu, užkabinejantį viesose vietose, nektį antrą valandą šukaujantį gatvėje, kada visi jau seniai miega? Vyrą. Kas daugiausia girti važinėja ir sukelia avarijas? Vyrai. Kas daugiausia sukčiauja ir užsiima visokiausiomis kombinacijomis? Vyrai. Vyrai, vyrai ir vyrai. Atrodo, kur tik kada kokia sunybė atsitiko ar atsitinka, visur pirmoje eilėje vyrai... Suaku daleisti, kad jie būtų jau tiek protiskai smukę padorai, kad visų tų akivaizdžiai blogų dalykų, nebelaikytų negerais. O betgi kaip tik tai yra. Paklauskite jus bile kokį pesitaikiusi didelį ar mažą vyrą, ką jie laiko blogais iš čia ką tik išvardintų dalykų ir jūs nustebsite dėl š jų atsakymo:

- Verti negalime? Kas tau sakė? Aš gi ne tavo, o savo geriu.

- Ką? Bobos aš negalėsiu mušti? Ji mano, o ne tavo.

- Kas? Pažnyčion reikia vaikščioti? Kvailystė. Aš jau seniai išsivečavau iš juodaskvernių įtakos

- Šneki, kad aš negaliu persiskirti su boba? Juokas. O kas man uždraus?

- Nori, gausi tuojau pat į snukį.

- Suktis apie gražias mergas - tai vyrų reikalas, o kad jos kvailos, tai sau kvailos.

- Kad tavęs daugiau nematyčiau pastojant. Atsirado čia man geradare nešti kasmet kaip ketė po vaiką!

Ir taip toliau, tuo gražiau: su vyrais susikalbėti nebeįmanoma.

Tai gi, išeina, jog jie be tų "pтеріų

nesukalbėjimo" ir "nepersizėgnojimo prieš valgi", daugiau jau nieko nebelsiko už blogą. Bergi net tie, kurie eina atlikti velykines.

XXXXXXXXXXXXXX

O ką vyrai iš tiesų turėtų tokiose išpažintyse sakyti ir nesako, tiems dalykams sukimšti jau reiktų geroko matraco. Norint juos čia išvardyti, reiktų labai ilgai pasakoti. Bendrai žiniai es jums paminėsiu tik kai ką.

Nebesako vyrai, kad beveik visi jie jau mažai betiki, kad dažnai kalba prieš tikėjimą, prieš kunigus, kad iš jų juokiasi; kad skaito antireligines knygas, straipsnius, klauso antireliginių pasakytų, žiūri antireliginių televizijos laidų, klausosi tokių pasnėkesių per radiją. Nieko nemini, kad labai dažnai juokais mini Jėzų ir jo Motiną, kiekviename žingsnyje šaukdami "Jėzus - Marija", kad tuos vardus labai dažnai maišo su kitais žodžiais, kuriuos taip labai yra pripratę sakyti nelėstuviškai. "Ei žodžiu neušimena, kad neretai dievažijesi, visai prisiekinėja, keikiesi ir blevyzgoja. Nieko nekalba, kad beveik visus sekmadienius nedalyvauja Mišiose, o dirba ne visada privalomus, reikalingus ir nereikalingus darbus. "Esako, kad labai dažnai neleidžia net nortintiems savo šeimos nariams tą pareigą atlikti išeinant į bažnyčią ir dažnai jiems sako: "Ir ko ten jums reikia taip dažnai lankytis? Padorus žmonės nevaikščioja kas sekmadienis Mišių klausyti". "Esako, kad pačius sekmadienius jie praleidžia be jokios religinės minties: miegodami, neškeriodami, medžiodami, kortnodami ar dirbdami. Nesisako, jog jie visai nesirūpina ar mažai tesirūpina savo

senais tėvais, o priešingai stengiasi juos kur nors kitur išbrukti, kad tik nereikėtų laikyti savo namuose. Nesako, kad dažnai ir be reikalo ir žiauriai baudžia savo vaikus, dažnai juos keikia, nemoko krikščioniško elgesio, patys juos piktina ir nelaidžia žmonoms juos religiška sukštėti. Nesako, jog nevienodai myli vaikus, skirstydamai juos į savo ir ne savo, patinkamus ir nepatinkamus. Nesako, jog jiems dažnai neteisingai paskirs- to darbą, nežiūredamai jų sveikatos ir pagė- gumo. Nepasiskundžia, jog nesutaria su motina jų suklijime ir daro jiems neigiamos įtakos tikėjimo ir doros dalykuose. Nesako, kad la- bai kenkia savo sveikatai girtaudamas, iš- tvirkaudamas, keldamas muštynes, statydamas savo sveikatą ir gyvybę į pavojų be jokio rimto reikalo, o tik dėl tariamos vyrishkos garbės. Nesako, jog visiškai nesirūpina sa- vo šeimos sveikata: amžinai rieja žmoną, mu- ša vaikus, juos gąsdina girtos būdamas. Ne- sisako, jog daug kartų savo kalbomis, veiks- mais kitus piktina, traukia juos į girtavi- mą, tinginivimą, nepadorias vietas, atkel- be nuo religinės praktikos – ~~žodžiu~~ žodžiu, žeidžia ir užmušinėja savųjų ir svetimųjų sielas. Nesako, kad visiškai nesivaldo ly- tinuose dalykuose, nei šeimoje, nei už jos, kad gyvena šalia moterystės su kitomis, kad yra nesantūrus savo žmonos atžvilgiu, kad dėl savo sukūniškėjimo visiškai nepaiso nei jos sveikatos, nei meilės. Nesisako, kad savo žmoną nuolat bura dėl vaikų gimdymo, kad kalbomis ir net įsakymais verčia ją da- ryti abortus. Nieko nemini, kad nusideda su savimi, kad tais dalykais laisvai žei- dia svetimų moterų skivaizdoje ir taip yra prieštatis kitų pastūmėjimo į neskaistumą ar net ir tikrus prasikaltimus. Nieko nemini,

jog beveik pastoviai užsilimineja nešvario-
 mis mintimis, neskaiciuiais troškimais, ne-
 valdo akių ir rankų, kad dažnai bučiuojasi
 ir glamonėjasi su svetimomis moterimis, pa-
 sakoja joms nešvarius anekdotus, kalba dvi-
 prasmiskas kalbes. Nieko neužsimena, kad be-
 veik visada ieško progos pamatyti kokią nors
 nuogybę natūroje ar paveiksle, kad skaity-
 to erzinančias juos knygas ir straipsnius. Nie-
 ko nekalba apie tai, kad neteisingai gyvena
 moterystėje. Nieko neužsimena, kad yra kitą
 nusikraudęs pirkdamas, parduodamas, apgavęs,
 nedamolėjęs, skolos ilgai negražinęs, kad
 dėl jo kitas turoje kokių nuostolių. Nieko
 nepasakoja, kad dažnai meluoja, apkalbinėja,
 pažuokia, praverdžiuoja ir net šmeižia. Nie-
 ko nesako, kad labai dažnai kitą užsipuola
 neteisingai. Nieko nekalba apie pavydą, pyk-
 tį, psėninkų nelaikymą, apie dažną girtavi-
 mą, apie daugelį iš to pasideriusių blogumų.
 Nieko nekalba apie nuolatiniį šavęs aukātini-
 mą, kitų žeminimą, puikinizasi, šiurkštumą,
 negailestingumą, nemeilumą artimai ir pan.

Visi tie ir daugelis kitų dalykų vy-
 rema pasitaiko ir, kaip galima matyti kad
 ir tik savo aplinkoje, jų būna ne maža. Taip
 ten bekalbėtume, nei vieno iš jų mes negali-
 me pavadinti gerais. Žinai gi jie būna ir
 su tikromis sunkiomis nuodėmėmis. Ir juo re-
 čiau einama išpažinties, tuo daugiau tų da-
 lykų prisirenka vyrų gyvenime. Dėl to mes
 turime susirūpioti bent tuo, kaip juos pa-
 naikinti. O panaikinti galima, jeigu tikrai
 norime. Tas tikras noras panaikinti savo kal-
 tes pirmoje eilėje ir pasireiškia kiek bega-
 lima pilnesne sąžinės sąskaita, kurioje mes
 pasiderome savęs pačių kaltintojais. O pagal
 Išganytojo žodį, tik tas ir tebūna Dievo nu-
 teisintas, kas pats save teisia. Bet kaip
 žmogus save nuteis, jeigu iš gausybės kalčių
 tesuras tik mažytį, nusususį keiksmelį ir

daugiau nieko. Tada nori, nenori, turi pamatyti tik žmogus nenorą su blogiu atsisakityti.

Laigi, vyrai, būkite vyrai ir čia: vyriškai pasiginėkite savo gyvenimą bent prieš išpažintis ir vyriškai juse išpažinkime savo prasikaltimus, kad tikrai būtume iš jų išvaduoti. Amen.

1967.8.21-23.